

ИСТОРИА АВРААМОВА ЗА КАКЪ ПРИНЕСЪЛЪ СЫНА СИ ИСААКА ЖЕРТВЪЖ .

БЫТІА ГЛ. 29.

Авраамъ, като живѣлъ въ Герарскъ - тѣхъ и Палестинскъ земъ, при Заклѣтъхъ Кладенецъ, Богъ го искушавалъ, и повелѣлъ му, да заведе возлюбленнаго си Сына Исаака на едижъ горъ отъ высокъ тѣхъ горъ, когнато Той самъ си щалъ да му покажи, и тамъ да го заколи и да го принесе въ жертвъж: и повелѣлъ му Богъ туй повелѣніе презъ ноць. И встаналъ Авраамъ наутрѣ, и зѣлъ двамъ слугы, и Сына си Исаака, и на цѣпнахъ дърва, за да го изгори въ жертвъж. И на товарилахъ магаре то и отишълъ кзъмъ повелѣнію то му, отъ Бога мѣсто. Ващото былъ вѣрнъ ракъ Авраамъ на Бога, и послушливъ былъ за сичко. И въ нищо не щалъ да прѣтжпи Неговъ-тѣхъ заповѣдь, и не сѣ отричалъ да заколи чадото си за Бога. Яко и да е противно на Бестество-то; зашто Бестественно отцы-тѣхъ любатъ и милуютъ чадата си. Но Авраамъ не жалилъ любезнаго си Сына: но предпочналъ Бога повечь отъ сына си: и повечь отъ Себе си.

И зааждълъ и взрвалъ Авраамъ кзъмъ реченно то мѣсто, три дни: тѣхъ Богъ устроилъ пѣтъ на своа ракъ, за да испыта послушаніе-то му повечь, и усердіе-то му по много, що ималъ кзъмъ Бога. И въ този пѣтъ, въ три тѣхъ дни, Авраамъ сѣ борилъ непрестанно съ помысли тѣхъ си, отъ